

Til lovforslag nr. L 216. Ændringsforslag stillet den 18. april 1996 uden for betænkningen

Ændringsforslag til 2. behandling af

Forslag til lov om konkurrerende færgefart mellem Helsingør og Helsingborg

Af *Kim Behnke* (FP):

Til § 1

5) *Stk. 2* affattes således:

»*Stk. 2.* Staten yder kun erstatning til ScandLines A/S for tab som følge heraf, såfremt retten hertil fastslås af domstolene.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Med ændringsforslaget henlægges kompetencen til at afgøre, om der i det hele taget er grundlag for erstatning, til domstolene.

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at der ikke skal ydes erstatning til ScandLines A/S,

eftersom virksomheden eller dens forgængere i årtier har nydt godt af statslig beskyttelse. Virksomheden har således uberettiget kunnet profitere på en monopolsituation og derved kunnet tjene ekstraordinært mange penge.

For at der ikke blot skal ydes erstatning som en politisk gestus, er det forslagsstillernes opfattelse, at det er mest hensigtsmæssigt, om det overlades til domstolene at afgøre, om erstatning er nødvendig.

Fremskridtspartiet har stærkt på fornemelsen, at den egentlige årsag til erstatningsspørgsmålet skal søges i det forhold, at regeringen derved åbner mulighed for at yde ScandLines A/S en enorm statsstøtte, således at de kan udkonkurrere enhver ny konkurrent på færgeruten. Det vender Fremskridtspartiet sig imod.